

а маятник нерівно ділить час
між нами наче між чужинцями
кому — хутку секунду щастя
кому — століття нескінченне самоти
роздертий — день і ніч — розшарпана
шляхи — призначені й пастки — поставлені
цей потопає той хапається за соломинку
вже раз назавжди хтось роздав усе
заслужене й належне кожному —
забувши начеб нас в часі розподілу.

Збірка « [Комашиний вимір](#) ».